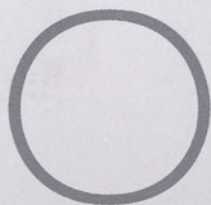

Sinds de uitvinding van de fotografie hoefden kunstenaars niet langer realistisch te schilderen. Toch bleven velen dat wel doen. De laatste jaren zelfs meer dan ooit. Verschil met vroeger is dat werken nu vaak voortkomen uit een artistieke gedachte. Figuratieve kunst kent overigens vele uitingsvormen en dat is niet verwonderlijk. Immers, ook de werkelijkheid kunnen we op verschillende manieren ondergaan. Als dromerig, maar ook als verpletterend echt: zoals blijkt uit het werk van William Lindhout, Willem Sanders en Janice McNab.

Terug naar figuratief

De verpletterende werkelijkheid

TEKST: CHRIS REINEWALD / AFBEELDINGEN WERK: COURTESY KUNSTENAARS EN HUN GALERIES.

Overdag schildert hij abstract voor de contraprestatie, maar 's avonds - stiekem voor zichzelf - figuratief. Een dergelijke badinerende tekst schreef Gerard Reve ooit over de moderne Nederlandse schilderkunst. De contraprestatie, waar kunstenaars werk moesten inleveren voor een financiële ondersteuning, bestaat al lang niet meer. Ook de

realistisch en abstract? Nee, eigenlijk niet. Knip bij wijze van spreken de herkenbare (lichaams)delen af van portretten van Frans Hals of Rembrandt en er blijft een laat 20ste eeuws abstract-expressionistisch schilderij over. En als we de details van Impressionistische landschappen of Expressionistische landschappen bekijken, dan zien we vaak louter raak getroffen abstracte verfstreken. Begin vorige eeuw maakte de schilder Piet Mondriaan de overstap

De Goede
Architect
Arthur Leh-
ning, olie-
verf op lin-
nen, 200x140
cm, 2000,
Foto: Martin
Groop, Tiburg,
courtesy
Galerie Me-
...beerde

